

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Стара Загора, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Ил. Уруков

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
в присъствието на прокурора М. Н.
като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Гражданско дело № 20235500100417 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.5, ал.1 от ЗЛС във връзка с чл.336 и сл. от ГПК.

Постъпила е Искова молба от пълнолетната Е. А. Д. с ЕГН ***** от град ***, против ответника Б. Е. А. с ЕГН ***** от град *** със заинтересована страна: Окръжна прокуратура - Стара Загора представлявана от прокурор М. Н. с правно основание: чл.5 от Закона за лицата и семейството във вр. с чл.336 от ГПК. Ищцата твърди, че ответникът страда от тежка душевна болест, която му пречи да се грижи сам за своите работи, поради което и на основание чл.5 от ЗЛС моли съда да го постави под пълно запрещение.

Ищцата твърди в исковата си молба, че ответникът ѝ е син. Родил се с „Остра лимфобластна левкемия и синдром на Даун“. Той не можел да се обслужва самостоятелно, да ползва тоалетна, да се грижи за своите работи, да говори, нито да пише. Въпреки че бил пълнолетен гражданин, за него трябвало да се полагат грижи, като за малко дете. Ищцата моли да бъде призована на съд и след като докаже, че молбата ѝ е основателна да се постанови съдебен акт, по силата на който да се постави под пълно запрещение Б. Е. А. с ЕГН ***** от град ***. Към молбата прилага

Удостоверение за раждане серия ВГ – 0 № 103230, издадено въз основа на акт за раждане № 1275/24.08.2004г.; Експертно решение № 3676/27.10.2020г., с което е диагностицирана „Тежка умствена изостаналост. Синдром на Даун“ и 100% степен на увреждане с чужда помощ; Епикризи от Клиника по педиатрия № 2571/2022 и № 1570/2023г. и моли да бъдат конституирани и разпитани, в качеството си на свидетели при режим на довеждане две лица, които ще докажат наличието на заболяване и невъзможност ответникът да се грижи сам за делата си.

Следователно съдът намира, че предявеният иск се явява процесуално допустим, родово и местно подсъден на Окръжен съд гр. Стара Загора, не е нужно назначаването на надлежен особен представител на пълнолетния ответник Б. Е. А., тъй като за защита на неговите интереси следи както Окръжна прокуратура – Стара Загора чрез задължителното си участие в настоящото дело, така и настоящият първоинстанционен съд разглеждащ делото, а именно Окръжен съд Стара Загора.

По делото е проведена процедурата по чл.131, ал.1 от ГПК/2008г./ за размяната на книжа /исквата молба и всички приложения към нея/.

В законния 1- месечен срок по чл.131, ал.1 от ГПК /2008г./ няма постъпил писмен отговор на исквата молба от пълнолетното лице Б. Е. А. от гр. Г., в който да изрази становището си относно допустимостта на иска или неговата вероятна или евентуална относителност.

В законния 1- месечен срок по чл.131, ал.1 от ГПК/2008г./ има постъпил писмен отговор на Исковата молба и от Окръжна прокуратура – Стара Загора чрез прокурор М. Н., в който прокуратурата не оспорва допустимостта на иска и неговата вероятна основателност, не възразява срещу приемането на представените с исквата молба писмени доказателства и нямат други доказателствени искания.

След като се запозна с изложеното в Исковата молба, с представените от ищеца писмени доказателства с Исковата молба по делото и с наличието на други негови искания за събиране на нови доказателства, и като взе предвид приложимите по случая материално-правни и процесуални норми, съдът счита, че предявеният иск е редовен и допустим съгласно чл.140, ал.1 и ал.3, изр.1 от ГПК/2008г./.

Относно разпределението на доказателствената тежест, съдът счита, че

ищецът е този, който следва да докаже и да установи всички свои твърдения, изнесени в исковата му молба, а ответникът следва да установи твърденията си посочени в писмения му отговор, ако изобщо такъв е бил представен.

След като се запозна с изложеното в Исковата молба, с представените от ищеца писмени доказателства с Исковата молба по делото и с наличието на други негови искания за събиране на нови доказателства, и като взе предвид приложимите по случая материално-правни и процесуални норми, съдът счита, че предявеният иск е редовен и допустим съгласно чл.140, ал.1 и ал.3, изр.1 от ГПК/2008г./.

Ищцата Е. А. Д. е редовно и своевременно при-зована, явява се лично, заедно с пълномощника си адв. Д. К. от АК – Стара Загора, като молят да се уважи иска ѝ, ведно с всички законни последици от това, като ответникът се постави под пълно запрещение.

Ответникът Б. Е. А., редовно и своевременно призован, явява се лично.

Представителят на ОП Ст.Загора- прокурор М. Н. няма възражения по доклада и няма искания.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като взе предвид становищата и доводите на страните, както и приложимите по казуса материално-правни и процесуални норми, намира за установено и доказано по несъмнен и безспорен начин:

С оглед на здравословното състояние на ответника Б. Е. А., за което е представено и надлежно писмено Експертно Решение № 3676/27.10.2020г. /на лист 6 от делото/, действително се сочи за наличие на тежка умствена изостаналост и синдром на Даун.

Поради което искът се явява процесуално допустим и следва да бъде разгледан относно неговата материална основателност.

Съгласно изискването на чл.337, ал.1 от ГПК, съдът е придобил непосредствени и преки впечатления за ответника Б. Е. А. в проведеното открито съдебно заседание на датата 15.01.2024г. Ответника Б. Е. А. не може да отговори на поставените му въпроси.

Свидетелят В.К.К. в показанията си разяснява, че ответникът се е родил със синдром на Даун. Не може да говори, не може сам да се обслужва. През цялото време за него се грижи майка му. Не може да го остави сам изобщо.

От както се е родил е така и докторите са казали, че няма как да има подобрене.

Свидетелят Д.М.А. в показанията си твърди, че Б. не може да се грижи сам, не може да говори. Майка му се грижи за него за обслужване, хранене и обличане.

Съгласно [чл. 5, ал.1 ЗЛС](#) пълнолетните, които поради слабоумие или душевна болест не могат да се грижат за своите работи, се поставят под пълно запрещение и стават недееспособни. Съгласно ал.2 на същата разпоредба пълнолетните с такива страдания, чието състояние не е така тежко, за да бъдат поставени под пълно запрещение, се поставят под ограничено запрещение. Предмет на иска по [чл. 5 ЗЛС](#) е дееспособността на едно лице, като основанието за уважаването на иска не е простото наличие на слабоумие или душевна болест (наричани в теорията и съдебната практика медицински критерий), а и произтичащата от тези заболявания неспособност или съответно ограничената способност на лицето, поради това негово състояние, да се грижи за работите си (т. нар. юридически критерий) - ППВС № 5/79 г. на ВС. Изискването на закона е кумулативното наличие на двата критерия, като съдът при преценката на тежестта на заболяването или страданието на ответника и доколко това състояние ограничава възможността на лицето да се грижи за своите работи или го лишава от тази възможност, е властен да постанови дали лицето да бъде поставено под запрещение и дали това запрещение да е пълно или ограничено.

За да се приеме, че едно лице може да се грижи за своите работи следва да се установи, че същото разбира какво е изискуемото поведение от държавата и правовия ред, какво се изисква от него, за да живее като част от обществото, да разбира смисъла на постъпките си, да ги ръководи и да е наясно с техните последици. В случая от събраните по делото доказателства съдът приема, че ответникът страда от тежка умствена изостаналост и синдром на Даун, вследствие на което е лишен от възможността самостоятелното да упражнява правата и задълженията си, както и от възможност да се грижи за своите работи. До този извод съдът достига при съвкупния анализ на писмените доказателства, изслушването на ответника и свидетелски показания.

Предвид на посочените доказателства следва изводът, че ответникът

страда от заболяване, което му пречи да се грижи сам за работите си. Той е напълно несамостоятелен, в непосредствена зависимост от грижите на друг човек и е лишен от възможност сам да извършва каквито и да е било дейности. Поради това са налице предпоставките за поставянето му под пълно запрещение по смисъла на [чл. 5, ал.1 ЗЛС](#). Положението на поставените под пълно запрещение по силата на [чл. 5, ал.3 ЗЛС](#) се приравняват на малолетните такива по [чл. 3 ЗЛС](#) - те са напълно недееспособни, поради заболяването си или страданието си и причинената от това невъзможност да ръководят постъпките си ги лишена от възможност да упражняват самостоятелно каквито и да е било права и да поемат задължения, да работят, да се разпореждат самостоятелно със свои средства дори и за ежедневни, дребни нужди. Състоянието на ответника, така както е установено по делото, мотивира именно необходимост от такова ограничаване. На практика ответникът не може и не изпълнява нито една от посочените възможности, нито да упражнява никакви права.

При тези данни, съдът счита, че ответникът А. е в невъзможност сам да се грижи за своите работи и да защитава по какъвто и да е начин своите ежедневни нужди и интереси. Съдът намира, че невъзможността за адекватна защита на личните и имуществените интереси на ответника Б. Е. А. налага поставянето му под пълно запрещение, с оглед да не се допусне по какъвто и да е начин увреждането им. Налице са всички законови изисквания на чл.5, ал.1 от ЗЛС. Състоянието и заболяването на ответника датира още от неговото раждане и е нелечимо.

Следователно предявеният иск се явява напълно основателен и доказан и следва да бъде уважен, като ответника Б. Е. А. следва да се постави под пълно запрещение по смисъла на чл.5, ал.1, пр.2 от ЗЛС.

Ето защо предвид всички гореизложени мотиви и на основание чл.275-чл.276 от ГПК във вр. с чл.5, ал.1, пр.1 от ЗЛС, Окръжен съд Стара Загора

РЕШИ:

ПОСТАВЯ под ПЪЛНО ЗАПРЕЩЕНИЕ пълнолетното лице - български гражданин Б. Е. А. с ЕГН ***** от град ***.

Препис от решението да се изпрати на органа по настойничеството и попечителството Кмета на Община Г., който да назначи настойник,

заместник-настойник и двама съветници /настойнически съвет/ на основание чл.156 от СК на поставения под пълно запрещение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 2-седмичен срок, за всички страни, считано от днес чрез Окръжен съд Стара Загора пред Апелативен съд Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____